

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

SPRENDIMAS

2026 m. birželio 3 d. Nr. 21RE-585
(AG-360/07-2026)

Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narių Eglės Bilevičiūtės (pranešėja), Žydrūno Plytniko ir Ingridos Sabaliauskienės (Komisijos posėdžio pirmininkė)

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo pareiškėjos (duomenys neskelbtini) patikslintą skundą dėl atsakovo Policijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos 2026-03-16 rašto Nr. 5-S-9479 „Dėl informacijos“ panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Pareiškėja prašo: 1) panaikinti Policijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – Departamentas) 2026-03-16 raštą Nr. 5-S-9479 „Dėl informacijos“ (toliau – Raštas); 2) įpareigoti Departamentą atlikti išsamų patikrinimą ir pateikti duomenis apie ginklo perleidimą, dokumentus, atsiskaitymo kvitus su tėvo autentišku parašu bei išsiaiškinti asmenį, kuris valdė ginklą nuo 2001 m. iki 2019 m.; 3) išreikalauti iš policijos 2019-10-08 sunaikinimo akto Nr. 52-S-8200 kopiją.

Pareiškėja skunde paaiškino, kad policija teigia, jog pareiškėjos tėvas lygiavamzdį šautuvą (duomenys neskelbtini) realizavo 2001-02-09 per (duomenys neskelbtini) (toliau – įmonė). Tai yra melas. Šį ginklą tėvas dar šiltu sezono metu savo automobiliu nuvežė į (duomenys neskelbtini) policiją, nes atėjo laikas jį patikrinti ir perregistruoti. Tėvas žiemą savo automobiliu nevažinėdavo, todėl vasario mėnesį į įmonę pristatyti negalėjo. Policija pasiliko ginklą saugoti tik po 2004 m., nes (duomenys neskelbtini) policijos pareigūnų motyvas jo neperregistruoti buvo pareiškėjos mamos liga (depresija). Departamento pozicija šiuo klausimu yra nenuosekli, nes pirmame rašte pareiškėjai neigė faktą, kad pareiškėjos tėvas kada nors turėjo tokį ginklą. Tik po pakartotinių užklausų atsirado įrašas apie 2001 m. šautuvo realizavimą per įmonę, kurios tėvas niekada neminėjo ir nežinojo. Toks duomenų keitimas leidžia abejoti vėlesnio įrašo tikrumu ir archyvinių duomenų patikimumu. Tėvui atnešus ginklą perregistruoti, jį buvo liepta palikti policijoje pažadėjus, kad su juo atsiskaitys ginklu susidomėjęs teisininkas–kolekcininkas, tačiau pinigai niekada nebuvo sumokėti. Tėvas neparsinešė jokių dokumentų apie ginklo paėmimą ar perdavimą, nes matyt pasitikėjo ten dirbančiu tolimu giminaičiu. Pareiškėja įtaria, kad tuometiniai policijos pareigūnai ir suinteresuotas asmuo pasinaudodami tarnybine padėtimi neteisėtai užvaldė vertingą istorinį šeimos turtą. Policija atsisako įvardyti asmenį, kuris ginklą valdė nuo 2001 m. ki 2019 m., bet 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (toliau – BDAR) negali būti naudojamas kaip skydas nuslėpti nusikalstamu būdu (apgaukle) pasisavintą turtą. Kadangi ginklas 2019-10-08 buvo „sunaikintas“ (lydraštis Nr. 52-S-8200), pareiškėja reikalauja nustatyti ir įvardyti asmenį, kuris jį perdavė

sunaikinimui. Policija ignoruoja faktą, kad tėvas ginklą valdė SKAT sistemoje, kur šis ginklas buvo registruotas, apie tai nepateikė jokių duomenų. Policija neturėjo teisės atimti iš tėvo šio ginklo ir perleisti jį kažkam per įmonę tol, kol tėvas buvo gyvas ir tarnavo SKAT bei turėjo leidimą ginklui. Pareiškėja nesutinka su policijos teiginiu, kad tėvas pats realizavo ginklą per įmonę. Reikalauja, kad tyrėjai išreikalutų ir pateiktų tėvo parašytą sutikimą / prašymą ginklo realizacijai, prašo patikrinti (duomenys neskelbtini) ginklų apskaitos žurnalus, kuriuose privalo būti įrašyta kas atnešė jiems ginklą ir kas jį nupirko. Reikalauja pateikti tėvo pasirašytą ginklo perdavimo aktą ir kvitą (kiek, kadaž ginklą buvo sumokėta). Pareiškėja įtaria, kad toks dokumentas yra suklaidotas arba jo nėra. Reikalauja nurodyti naujo ginklo savininko tapatybę bei pateikti visus ginklo perdavimo dokumentus iš įmonės archyvų ir tolesnį ginklo kelią po vadinamo sunaikinimo.

Policijos departamentas nesutinka su skundo reikalavimais ir prašo bylą nutraukti, kaip nepriskirtiną Komisijos kompetencijai arba, jei Komisija nuspręstų šio prašymo netenkinti, atmesti pareiškėjos skundą kaip nepagrįstą. Paaiškino, kad Departamentas 2026-02-24 gavo pareiškėjos prašymą Nr. 20-AP-679 dėl informacijos apie visus mirusio (duomenys neskelbtini) registruotus ginklus bei visus jų teisinio statuso pasikeitimus. Atlikus patikrinimą Policijos licencijuojamos veiklos informacijos sistemoje (toliau – PLVIS) duomenų apie tai, kad (duomenys neskelbtini) registruotas medžioklinis senovinis ginklas, nenustatyta. Departamentas 2026-03-02 pateikė atsakymą Nr. 5-S-7776 pareiškėjai apie turimą informaciją.

Departamente 2026-03-05 buvo gautas pareiškėjos prašymas Nr. 5-AP-1027 pakartotinai pateikti duomenis apie ginklo registraciją ir paėmimą. Atlikus patikrinimą buvo nustatyta, kad (duomenys neskelbtini) apskrities vyriausiojo policijos komisariato (toliau – VPK) archyve saugomo Komiso pagrindais iš asmenų priimtus parduoti ginklus apskaitos žurnale yra įrašas apie tai, kad 2001-02-09 (duomenys neskelbtini), lygiavamzdį šautuvą Nr. (duomenys neskelbtini) realizavo (pardavė) kitam asmeniui. Atsižvelgiant į tai, kad ginklų apskaitos žurnalo išrašė užfiksuoti ne tik (duomenys neskelbtini) bet ir trečiojo asmens duomenys, išrašo visa apimtimi pateikti negalima. Departamentas teikia informaciją tik apie abiejų šalių pasirašytą susitarimą (šalių parašai yra ginklų apskaitos žurnalo išrašė) be jame užfiksuotų trečiojo asmens duomenų.

Paaiškino, kad Lietuvos policijos generalinio komisaro 2015 m. kovo 13 d. įsakymo Nr. 5-V-262 „Dėl Policijos licencijuojamos veiklos informacinės sistemos nuostatų patvirtinimo“ 3.1 punkte nurodyta, kad civilinėje apyvartoje esantys ginklai apskaitomi Policijos licencijuojamos veiklos informacinės sistemos nuostatuose nustatyta tvarka. Duomenų subjektas, vadovaudamasis BDAR 15 straipsnio 1 ir 3 dalimis, turi teisę susipažinti su savo asmens duomenimis bei gauti tų asmens duomenų kopiją, tuo tarpu asmens duomenų apie trečiuosius asmenis teikimas yra galimas tik tuo atveju, jei jis yra pagrįstas bent viena BDAR 6 straipsnio 1 dalyje nurodyta teisėto asmens duomenų tvarkymo sąlyga ir atitinka visus BDAR 5 straipsnio 1 dalyje įtvirtintus asmens duomenų tvarkymo principus.

Vadovaujantis Asmens duomenų tvarkymo policijos įstaigose taisyklių, patvirtintų Lietuvos policijos generalinio komisaro 2021 m. balandžio 2 d. įsakymu Nr. 5-V-286 „Dėl Asmens duomenų tvarkymo policijos įstaigose taisyklių patvirtinimo“, 99 punktu, teikiant asmens duomenis apie trečiuosius asmenis privaloma nurodyti aiškiai apibrėžtą asmens duomenų gavimo tikslą, asmens duomenų teikimo (gavimo) teisinį pagrindą bei prašomų asmens duomenų apimtį. Nenustatęs asmens duomenų teikimo (gavimo) teisinio pagrindo ir teisėto tikslo, duomenų valdytojas (tvarkytojas) duomenų apie trečiuosius asmenis duomenų pateikti negali.

Departamentas nustatė, kad 2019-05-29 ginklo savininko prašymu lygiavamzdis šautuvas (duomenys neskelbtini) perduotas sunaikinimui į Turto valdymo ir ūkio departamentą prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (dabar – Išteklių agentūra prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos).

Departamentas pažymėjo, kad pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 4.37 straipsnio 1 dalį savininkas turi teisę savo nuožiūra valdyti, naudoti nuosavybės teisės objektą ir juo disponuoti. Nuosavybės teisės turinį sudaro savininko teisė atlikti su turtu bet kokius veiksmus, neprieštaraujančius įstatymams bei nepažeidžiančius kitų asmenų teisių ir teisėtų interesų. (duomenys

neskelbtini), būdamas teisėtu ginklų savininku, turėjo teisę teisės aktų nustatyta tvarka disponuoti jam priklausančiais ginklais, įskaitant teisę juos perleisti kitam asmeniui, realizuoti, perduoti sunaikinimui ar kitaip pakeisti jų teisinį statusą. Vien aplinkybė, kad ginklas buvo realizuotas kitam asmeniui ar perduotas sunaikinimui, nesudaro pagrindo konstatuoti neteisėtų veiksmų ar pareiškėjos teisių pažeidimo. Teisė disponuoti turtu yra išimtinė savininko teisė, kuri įgyvendinama savininko valia, todėl tretieji asmenys negali reikalauti paneigti teisėtai savininko atliktų disponavimo veiksmų vien dėl nesutikimo su tokių veiksmų turiniu ar pasekmėmis.

Pažymėjo, kad iš (duomenys neskelbtini) apskrities VPK archyvinių duomenų nustatyta, jog lygiavamzdis šautuvas buvo realizuotas (parduotas) kitam asmeniui dar 2001-02-09, t. y. daugiau kaip prieš 25 metus (objektyviai apsunkintas ne tik faktinių aplinkybių nustatymas, bet ir dokumentų bei kitų įrodymų išsaugojimas). Per tokį reikšmingą laikotarpį nebuvo nustatyta jokių duomenų apie šio disponavimo sandorio neteisėtumą, jo nuginklįjimą ar kitus aplinkybių pasikeitimus, kurie sudarytų pagrindą abejoti atliktų veiksmų teisėtumu. Atsižvelgus į tai darytina išvada, kad ginklo realizavimo faktas buvo teisėtas savininko valios išraiškos ir disponavimo nuosavybe įgyvendinimas, atliktas pagal tuo metu galiojusią teisės aktų nustatytą tvarką. Pareiškėjos keliamos abejonės praėjus daugiau nei 25 metų po disponavimo veiksmų atlikimo negali paneigti jų teisėtumo ar sudaryti pagrindo konstatuoti policijos darbuotojų neteisėtus veiksmus. Pareiškėjos teiginiai, kad jos tėvas galimai negavo piniginių lėšų už parduotą ginklą, grindžiami vien prielaidomis ir nėra patvirtinti jokiais objektyviais duomenimis ar įrodymais. Vien subjektyvūs samprotavimai negali paneigti oficialiuose apskaitos dokumentuose užfiksuoto ginklo realizavimo fakto teisėtumo. Departamentas nekaupia ir nesistemina informacijos apie tai ar už ginklus buvo atsiskaityta. Pagal Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 1.138 straipsnį teisę ginti pažeistas civilines teises turi pats asmuo, kurio teisės galimai pažeistos. Jei (duomenys neskelbtini) būtų laikęs, kad jo turtinės teisės buvo pažeistos ar kad už parduotą ginklą nebuvo tinkamai atsiskaityta, jis, būdamas veiksnus ir teisnus asmuo, turėjo teisę pats ginti savo galimai pažeistas teises įstatymų nustatyta tvarka. (duomenys neskelbtini) turėjo teisę ginčyti ginklo realizavimo aplinkybes, reikšti pretenzijas dėl atsiskaitymo bei kreiptis į kompetentingas institucijas.

Departamentas paaiškino, kad nuo 2000 metų duomenys apie ginklų savininkus buvo skaitmenizuojami tais atvejais, kai asmenys gaudavo naują leidimą ginklui arba pratęsdavo turimo leidimo laikyti (nešiotis) ginklus galiojimo terminą. Asmeniui nesikreipus dėl leidimo laikyti (nešiotis) ginklus pratęsimo, o realizavus paskutinį turėtą ginklą, jo byla būdavo uždaroma. Dėl šios priežasties dalis ankstesnių duomenų galėjo būti neperkelta į elektronines informacines sistemas ir saugoma tik archyvinėse bylose. Atsižvelgus į tai, informacijos paieška apie anksčiau registruotus ar paimtus ginklus gali būti apsunkinta ir priklausyti nuo išlikusių archyvinių dokumentų bei pateiktų papildomų duomenų tikslumo. Atsižvelgus į pateiktus dokumentus, kad (duomenys neskelbtini) ginklas buvo parduotas, jo leidimas laikyti (nešiotis) ginklus nebuvo pratęsimas, todėl Policijos departamentas neturi duomenų apie šį asmenį elektroninėse informacinėse sistemose.

Paaiškino, kad Departamentas pareiškėjai pateikė visą disponuojamą informaciją tiek, kiek tai leidžia galiojantys teisės aktai, į pareiškėjos prašymus buvo atsakyta išsamiai, nuosekliai ir laikantis gero administravimo principo, atsakyme buvo nurodyti visi institucijos disponuojami duomenys, susiję su pareiškėjos prašyme nurodytu asmeniu ir ginklais, taip pat paaiškintos aplinkybės dėl papildomos informacijos neteikimo.

Departamentas pažymėjo, kad atsakymo, kurį pareiškėja reikalauja panaikinti, paskirtis – informacinė, todėl, vadovaujantis Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktika jis negali būti ginčo administraciniame teisme, atitinkamai ir Komisijoje, dalyku. Tenkinus šį pareiškėjos reikalavimą ir panaikinus ginčijamą atsakymą, atsakovui pakartotinai atsakant pareiškėjai, atsakymo turinys išliktų toks pats, pareiškėjos teisių ir pareigų apimtis (jo teisių ir pareigų bei įstatymo saugomų interesų gynimo požiūriu) nepasikeistų, o pats procesas būtų iš esmės beprasmis. Pareiškėja skundžia Departamento informacinį raštą, o ne administracinį sprendimą, todėl jis negali būti nagrinėjimo Komisijoje objektu. Atsakymas yra išsamus, pagrįstas ir teisėtas, jokių teisinių pasekmių pareiškėjai nesukeliantis informacinio pobūdžio dokumentas.

Skundas atmestinas

Pareiškėja 2026-03-03 el. paštu pateikė Departamentui raštą „Dėl pakartotinio prašymo pateikti duomenis apie ginklo registraciją ir paėmimą“ (pateiktas užregistruoti 2026-03-04), kuriame nurodė, kad atsakydama į pareiškėjai elektroniniu paštu pateiktą atsakymą apie pareiškėjos tėvo turėtus registruotus šautuvus, kuriame nurodoma, jog PLVIS duomenų apie (duomenys neskelbtini) registruotą ginklą nėra, pareiškėja teigia, kad toks atsakymas yra nepakankamas ir paviršutiniškas. Šautuvas buvo legalus, duomenys tikrai apie jį yra. Todėl reikalauja atlikti išsamų tyrimą, remiantis šiomis faktinėmis aplinkybėmis. Ginklas buvo registruotas ne per bendrąją policijos sistemą, o per SKAT (Savanoriškosios krašto apsaugos tarnybos) (duomenys neskelbtini) padalinį, tėvui stojant į tarnybą (turėjo uniformą, ženklelį, dalyvavo pratybose). Prašo kreiptis į Lietuvos kariuomenės archyvus arba Krašto apsaugos ministerijos struktūras dėl tėvo tarnybos metu registruotos ginkluotės (apytiksliai laikotarpis 1991-2010). Ginklas (duomenys neskelbtini) buvo fiziškai pristatytas į (duomenys neskelbtini) apskrities VPK laikotarpiu tarp 2004 m. ir 2010 m. patikrinimui / perregistravimui. Ginklas buvo paimtas (duomenys neskelbtini) pareigūnų motyvuojant tuo, kad jo negali tėvui perregistruoti ir, kad jis negali jo laikyti namų seife, pasak tėvo, dėl kito šeimos nario sveikatos būklės – trumpalaikės depresijos. Buvo teigta, kad šiuo šautuvu susidomėjo vietinis teisininkas–kolekcionierius, kad tėvui už jį bus gerai atlyginta. Tačiau tėvas (duomenys neskelbtini) pareigūnų buvo apgautas ir oficialaus atlygio ar šautuvo perleidimo dokumento negavo. Negali išgaruoti šautuvo registracija ir dokumentai. Jei PLVIS sistemoje duomenų nėra, tai nereiškia, kad ginklo išvis nebuvo. Informacija apie Smetonos laikų ginklus ir jų legalizavimą po Nepriklausomybės atkūrimo dažnai liko popieriniuose (duomenys neskelbtini) policijos komisariato žurnaluose. Reikalauja patikrinti būtent to laikotarpio (duomenys neskelbtini) VPK ginklų priėmimo–perdavimo ir sunaikinimo (realizavimo) žurnalus. Prašo: pateikti užklausą (duomenys neskelbtini) apskrities VPK dėl fizinių archyvų patikrinimo (ne tik elektroninių); patikrinti tėvo narystės SKAT faktą ir su tuo susijusią ginklo registraciją; informuoti, kokių pagrindu ginklas buvo išimtas iš apyvartos, jei sistemoje nėra jokių žymų apie jo oficialų sunaikinimą ar perleidimą.

Departamento Rašte, kuriuo atsakyta pareiškėjai į 2026-03-04 prašymą, informuojama, kad (duomenys neskelbtini) apskrities VPK archyve saugomo Komiso pagrindais iš asmenų priimtus parduoti ginklus apskaitos žurnale yra įrašas apie tai, kad 2001-02-09 (duomenys neskelbtini), lygiavamzdį šautuvą (duomenys neskelbtini) realizavo kitam asmeniui. Ginklas buvo realizuotas per (duomenys neskelbtini). Teikti su trečiaisiais asmenimis susijusius asmens duomenis galima tik tuo atveju, jei tenkinama bent viena BDAR 6 straipsnio 1 dalyje nurodyta teisėto asmens duomenų tvarkymo sąlyga ir laikomasi visų BDAR 5 straipsnio 1 dalyje įtvirtintų asmens duomenų tvarkymo principų, šiuo atveju duomenų teikti negalima. Informuojama, kad 2019-05-29 ginklo savininko prašymu 2019-10-08 lygiavamzdis šautuvas (duomenys neskelbtini) perduotas sunaikinimui į Turto valdymo ir ūkio departamentą prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (dabar – Išteklių agentūra prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos) lydraščio Nr. 52-S-8200.

Ginčo situacijai yra aktualus toliau nurodytas teisinis reglamentavimas, galiojęs ginčui aktualiu laikotarpiu, įskaitant tą, kuriuo remiasi šalys savo dokumentuose.

Lietuvos Respublikos teisės gauti informaciją ir duomenų pakartotinio naudojimo įstatymo (suvestinė redakcija nuo 2026-01-01 iki 2026-12-31) 6 straipsnio 1 dalyje reglamentuota, kad institucija ir valstybės valdomas subjektas, teikdami duomenis, įskaitant pakartotiniam naudojimui skirtus duomenis, vadovaujasi šiais principais: duomenų išsamumo – pareiškėjui turi būti pateikti visi pagal teisės aktus teiktini jo prašymo turinį atitinkantys duomenys (1 punktas); duomenų tikslumo – pareiškėjui teikiami duomenys turi atitikti institucijos ar valstybės valdomo subjekto disponuojamus duomenis (2 punktas); teisėtumo – institucijos ir valstybės valdomo subjekto veiksmai teikiant duomenis grindžiami šiuo ir kitais įstatymais ar kitais norminiais teisės aktais (3 punktas). Šio įstatymo 13 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad prašymai dėl duomenų teikimo ir jų pakartotinio naudojimo teikiami ir nagrinėjami VAĮ nustatyta tvarka.

Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) (suvestinė redakcija nuo 2025-12-24 iki 2026-04-30) 2 straipsnio 12 dalyje apibrėžta, kad skundas – asmens kreipimasis

į viešojo administravimo subjektą, kuriame tas asmuo nurodo, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašo juos apginti, 10 dalyje nurodyta, kad prašymas – su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant atlikti teisės aktuose nustatytus veiksmus. VAĮ 7 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad visi viešojo administravimo subjektai: teikia asmenims įstatymų nustatytą viešojo administravimo subjekto turimą informaciją (1 punktas). Vadovaujantis VAĮ 11 straipsnio 1 dalimi, asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles.

Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Taisyklės) (suvestinė redakcija nuo 2022-09-03), 35 punkte nurodyta, kad prašymus ar skundus institucijos nagrinėja ir į juos atsako pagal teisės aktais joms nustatytą kompetenciją. Pagal šių Taisyklių 45 punktą, į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAĮ 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 papunktis); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualiu klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 papunktis); į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAĮ 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 papunktis); į prašymą, nenurodant Taisyklių 45.1–45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma (45.4 papunktis).

Nagrinėjamu atveju ginčas kilo dėl Departamento Rašto teisėtumo.

Komisija vertina, kad pareiškėjos Departamentui pateiktas 2026-03-03 raštas laikytinas prašymu (VAĮ 2 straipsnio 10 dalis).

Dėl atsakovo prašymo nutraukti bylą pasisakytina, kad LVAT praktikoje išaiškinta, kad paminėtas teisinis reglamentavimas patvirtina, jog pareiškėjos skundas dėl įpareigojimo pateikti informaciją patenka į administracinių teismų kompetencijos sritį ir turi būti nagrinėjamas teisme (šiuo atveju, Komisijoje) (Administracinių bylų teisenos įstatymo 3 straipsnio 1 dalis) (2014 m. spalio 29 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS492-921/2014, 2012 m. birželio 7 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A492-2002/2012). LVAT praktikoje yra konstatuota, jog skundžiamo atsakymo, kuriuo pateikiama informacija, teisėtumas ir pagrįstumas turi būti vertinamas suteiktos informacijos išsamumo, tikslumo, teisėtumo ir objektyvumo aspektais (LVAT 2012 m. rugsėjo 28 d. nutartis administracinėje byloje Nr. AS662-538/2012). Spręsdamas dėl informacijos išsamumo principo, LVAT yra konstatavęs, kad išsamumą apsprendžia pateikto prašymo turinys, t. y. teikiama informacija turi atitikti prašymo turinį (2012 m. vasario 13 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A438-97/2012). Taigi, šios bylos nagrinėjimo objektas yra ar atsakovas pilnai atsakė pareiškėjai į jos 2026-03-03 prašymą.

Įvertinus Rašto turinį matyti, kad Rašte yra pateikti atsakovės atsakymai į pareiškėjos prašymus (klausimus).

Dėl atsakymo į pareiškėjos prašymą pateikti užklausą (duomenys neskelbtini) apskrities VPK dėl fizinių archyvų patikrinimo (ne tik elektroninių), Departamento Rašte yra informuojama, jog (duomenys neskelbtini) apskrities vyriausiojo policijos komisariato archyve saugomo Komiso pagrindais iš asmenų priimtus parduoti ginklus apskaitos žurnale yra įrašas apie tai, kad 2001-02-09 (duomenys neskelbtini), lygiavamzdį šautuvą (duomenys neskelbtini) realizavo kitam asmeniui. Ginklas buvo realizuotas per (duomenys neskelbtini). Taigi, įvertinus atsakymą matyti, kad Departamentas patikrino archyvuose esančius žurnalų įrašus ir pagal juos nustatė ginklą realizavusį asmenį – pareiškėjos tėvą, ginklo realizavimo datą ir juridinį asmenį, per kurį ginklas buvo realizuotas. Taigi, darytina išvada, jog Rašte yra pateiktas atsakymas į aptariamą pareiškėjos prašymą.

Dėl atsakymo į pareiškėjos prašymą informuoti koku pagrindu ginklas buvo išimtas iš apyvartos, jei sistemoje nėra žymų apie jo oficialų sunaikinimą ar perleidimą, Departamento Rašte yra informuojama, jog 2019-05-29 ginklo savininko prašymu 2019-10-08 lygiavamzdis šautuvas perduotas sunaikinimui į Turto valdymo ir ūkio departamentą prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos, lydraščio Nr. 52-S-8200. Iš atsakymo matyti, kad Departamentas informavo pareiškėją

apie ginklo sunaikinimo pagrindą, todėl darytina išvada, jog Rašte yra pateiktas atsakymas į šį aptariamą pareiškėjos prašymą.

Pažymėtina, kad pareiškėja 2026-03-03 rašte neprašė Departamento įvardyti asmenį, kuris ginklą valdė nuo 2001 m. ki 2019 m., neprašė nurodyti naujo ginklo savininko tapatybę. Todėl nagrinėjamu atveju Departamentas neturėjo pareigos Rašte nurodyti šią informaciją.

Akcentuotina ir tai, kad pareiškėja 2026-03-03 rašte neprašė Departamento pateikti pareiškėjai 2019-10-08 sunaikinimo akto Nr. 52-S-8200 kopiją. Todėl Departamentas neturėjo pareigos kartu su Raštu pateikti šį dokumentą pareiškėjai. Dėl to Komisija neturi pagrindo įpareigoti Departamentą nurodyti naujo ginklo savininko tapatybę bei įpareigoti pateikti pareiškėjai 2019-10-08 sunaikinimo akto Nr. 52-S-8200 kopiją.

Atsižvelgus į tai, kas išdėstyta, Komisija prieina prie išvados, kad Departamentas Raštu atsakydamas į pareiškėjos 2026-03-03 prašymą pateikė turimą informaciją pagal pareiškėjos prašymų turinį, atsakymas yra aiškus ir išsamus. Atsakovas įgyvendino pareiškėjos teisę gauti informaciją. Tai, jog pareiškėjos netenkina gauta informacija, nereiškia netinkamo atsakovo veikimo. Komisija konstatuoja, kad pareiškėjos skundo reikalavimas panaikinti Raštą bei įpareigoti atsakovą iš naujo išnagrinėti pareiškėjos prašymą yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

Pareiškėjos (duomenys neskelbtini) patikslintą skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Ingrida Sabaliauskienė

Komisijos nariai

Eglė Bilevičiūtė

Žydrūnas Plytnikas